

Jsme jeho lid a stáde, které on pase. (Žalm 100)

NEDELNÍ EVANGELIUM (Mt 9, 36 - 10, 8)

Když Ježíš viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli vysílení a skleslí jako ovce bez pastýře. Tu řekl svým učedníkům: "Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň!" (Potom) si zavolal dvanáct učedníků a dal jim moc nad nečistými duchy, aby je vyháněli a uzdravovali každou nemoc a každou chorobu. Jména těch dvanácti apoštolů jsou tato: první Šimon, zvaný Petr, a jeho bratr Ondřej, Jakub, (syn) Zebedeův, a jeho bratr Jan, Filip a Bartoloměj, Tomáš a celník Matouš, Jakub, (syn) Alfeův, a Tadeáš, Šimon Kananejský a Jidáš Iškariotský, který ho pak zradil. Těchto dvanáct Ježíš poslal a přikázal jim: "Mezi pohany nechodte a do žádného samařského města nevcházejte. Raději jděte k ztraceným ovcím z domu izraelského. Jděte a hlásejte: 'Přiblížilo se nebeské království!' Uzdravujte nemocné, probouzejte k životu mrtvé, očisťujte malomocné, vyhánějte zlé duchy. Zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte."

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Když jsme v rámci projektu *Propojeni* v posledních měsících přemýšleli, a v těch nadcházejících budeme jistě ještě intenzivněji, o strukturách a nových způsobech práce ve farních společenstvích, když takto uvažujeme o cestách k nové církvi, nejde o zbytečnou diskuzi a už vůbec ne o ztrátu času, která by odváděla pozornost od toho podstatného. Přemýšlíme totiž o formách společného života, které v konečném důsledku opět zajistí stabilitu, dají oporu do nového rozvoje a které mají z našich farností odstranit právě to, co nás často formuje stejně jako lidi, kteří se shromáždili kolem Ježíše. Ti byli totiž *vysílení a skleslí* – tak to popisuje Bible. – Dojem, který lze stále častěji získat i u nás. Mnozí jsou vyčerpaní. A to může do jisté míry souviset s tím, že koleje, po kterých jedeme, už nesedí, že tření je příliš velké a že potřebujeme nové cesty. Hodme za hlavu veškerou skepsi a modleme se, aby nám Bůh ukázal správné kroky, a pak se do toho pustíme, abychom vše potřebné uvedli do praxe. A uděláme to proto, aby únava a vyčerpání nebyly dojmem, který si lidé odnášejí, když nás vidí; aby se znovu jasně ukázalo, co je naším *skutečným* poselstvím: že se nám v Ježíši Kristu přiblížilo Boží království.

POZDRAVY ZE SETKÁVARNY – ROZHOVOR S JIŘÍM STODŮLKOU

Dalším členem farní rady, kterého bychom vám rádi více představili, je náš hlavní varhaník a regenschori Jiří Stodůlka. Rodák z obce Ořechov na Slovácku je studentem Universität für Musik und darstellende Kunst ve Vídni ve třídě Univ. - Prof. Johannes Ebenbauera, kde nyní dokončuje bakalářské studium oboru „Koncertní varhany“. Od roku 2018 jej můžeme pravidelně slyšet nejen během doprovodu liturgií, ale i při dalších hudebních událostech v našem chrámu, za jejichž postupným vznikem a organizací spolu s několika dalšími spolupracovníky stojí (např. nedělní varhanní matinée, koncerty varhanní i vokální hudby, letní varhanní festival Organum Olomucensis). Jaká byla jeho cesta k víře a ke sv. Mořici? „Byl jsem vychovávaný v prostředí věřící rodiny s dalšími třemi sourozenci. Víru ale přesto vnímám jako nezasloužený dar, jehož přijetí nemusí být ani ve věřící rodině vždy samozřejmostí. Část studia jsem absolvoval na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži, kde jsem viděl nějakou možnost pokračovat v církevním prostředí dál. Ale úplně mi to tam nesedělo. Po přechodu na konzervatoř do Olomouce se to změnilo – potkal jsem podobně zaměřené lidi a postupně se začal zamýšlet nad sebou a svým úkolem v životě. O víře jsem začal přemýšlet víc realisticky a nacházel k ní svou osobní cestu. Důležitou roli v celém procesu hrála i hudba. Celé se to urovnalo do něčeho, co žiji dosud. Cesta do farnosti sv. Mořice probíhala tak, že mě během studia na konzervatoři požádal můj vyučující Karel Martínek o občasnou varhanickou výpomoc, která následně přešla do pravidelné. Po jeho odchodu jsem plynule přešel do plného provozu. V té době jsem se stal členem týmu, který řešil náročnou renovaci Englerových varhan. Tehdy mi bylo 20 let. Nedlouho potom jsem se stal i členem farní rady,

aby bylo možné všechny kroky lépe koordinovat s chodem farnosti. Začátky byly poměrně složité, ale od té doby se toho dost podařilo. Asi největší posun vidím v tom, že kromě varhan dostávají větší prostor i naše dva sbory (Schola od sv. Mořice a Chorus Mauritiensis).“ Vidí Jiří v hudbě i potenciál pro evangelizaci? „Možnosti evangelizace přes hudbu jsou velké téma - jak během bohoslužeb, tak na koncertech. Návštěvníci koncertu nejdou primárně na evangelizační akci, ale ví, do jakého prostoru jdou a mají možnost nechat se tímto prostorem a hudbou v něm oslovit. Nejde o to si jen' poslechnout hudbu, ale i výchozí text např. z Bible, který hudbou prosvítá a který na sebe mohou nechat návštěvníci působit.“ Co dělá Jiřímu radost? „Být s přáteli. A také být v tichu. I toho je někdy potřeba.“

SVĚTCI MÉHO SRDCE - SV. ANTONÍN PADUÁNSKÝ

Sv. Antonín Paduánský se narodil 15. srpna 1195 v Lisabonu jako Fernando Martins de Bulhões v bohaté kupecké rodině a ve svých 15 letech se stal augustiniánským mnichem. V roce 1220 se pod dojmem prvních františkánských mučedníků přidal k františkánům. Po působení jako misionář v Maroku onemocněl. Jeho loď, s níž byl poslán domů, ztroskotala na Sicílii, kde se uzdravil. Po generálním shromáždění františkánů v Assisi (1221) vstoupil Antonín do kláštera ve Forli, kde byl v r. 1222 vysvěcen na kněze. Po životě potulného kazatele byl v roce 1227 jmenován provinciálem františkánů v provincii Romagna. Této funkce se musel v roce 1230 vzdát kvůli prudce se zhoršujícímu zdraví a 13. června 1231 zemřel v Padově ve věku pouhých 35 let. Pro svou inspirativní a příkladnou životní cestu byl papežem Řehořem XI. kanonizován pouhých 11 měsíců po své smrti, což je nejkratší proces svatořečení v dějinách církve. V českých zemích je Antonín tradičně uctíván především na Slovácku a jižní Moravě. Je uctíván jako učitel církve, ochránce žen, dětí, chudých a pocestných a za navrácení ztracených předmětů. Od r. 1934 je patronem Portugalska. Jeho svátek se slaví 13. června.

AKTUALITY Z FARNOSTI

- Také tuto neděli po mších svatých zveme do farní **setkávárny**.
- Tuto neděli (14.6.) bude mše svatá v 9 hodin věnovaná **dětem** (s katechezí, nesením darů a společnou modlitbou Páně u oltáře) a po ní poděkujeme našim tatínkům.
- Příští neděli (21.6.) se bude konat **sbírka na opravu střechy** našeho kostela.
- Od 1.6. začala **oprava střech** kostela. Je postaveno ochranné lešení na severní straně a v nejbližší době začnou reálné práce. Prosíme, dbejte osobní bezpečnosti.

AKTUALITY OBECNÉ

Matice svatohostýnská zve na **duchovní obnovu** od 19.6. do 21.6. na svatý Hostýn. Doprovází Ing. Mgr. Václav Čáp na téma DUCHOVNÍ BOJ III, jak nás učí východní otcové: sv. Ignác z Loyoly a Vavřinec Scupoli. Dále zve od 22.6. do 24.6. na **Duchovní pobyt pro seniory** pod vedením P. Františka Dostála. Více na <https://www.hostyn.cz/clanek.php?id=3561>

V červnu získá po 12 letech **katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze** konečně nové varhany. Jako poděkování proběhne v katedrále osmidenní slavnost – **Svatovítský varhanní oktáv**. Začne symbolicky na svátek patrona katedrály sv. Víta v pondělí 15. června 2026 **slavnostním žehnáním varhan** při mši svaté, následovat bude šest koncertů, které vyvrcholí 21.6. galakonzertem z katedrály. https://www.cirkev.cz/svatovitsky-varhanni-oktav_69946

PROJEKT PROPOJENÍ

V prvních třech pilířích se probírala stěžejní témata nedělní liturgie, která tvoří srdce života farnosti, život uvnitř farního společenství a misijní rozměr života farnosti, kdy vycházíme „z kostela“ a hlásáme Krista lidem kolem nás. V minulosti byly všechny tyto oblasti života farnosti postaveny především na kněžích. **Čtvrtý pilíř** se tedy zaměřuje na život kněžského společenství v propojených farnostech, který kněžím přinese nové úkoly. **Propojení v kněžském společenství** je téma dalšího pilíře.

KOUTEK MOUDROSTI

Kdyby křesťané, kteří chodí v neděli na mši, skutečně žili evangelium, už dlouho by naše země musely být zcela křesťanské. (Guy Gilbert)